

له بلاو كراوه كانی مائپهري بههشت

مردن له ده رگا دهدا

وه رگيړانی به ده ستكاريه وه

ئه ندازيار باوكي ناسيا

پيدا چونه وهی

ماموستا علي خان

۱۴۳۷ كوجي

چاپي دووهم

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكي نيسلامي زانستي په روه رده يي يه و له پيناو بلاو كرده وهی نه و نيسلامه يه كه سه نه في
صانح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانی (رضي الله عنهم) له سهري بوون -
وه سه ر به هيچ گروپ و لايه نيكي حيزبي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسهنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرك و كوفر و تاوان.

٣. پالائوتن و تهصفیه كردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه كان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنه واری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه كان.

٥. پته و كردنی برایه تی یه كی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههيشتن و كه مكردنه وهی ده مارگیری مهزه بهی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسه ن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تېگه شتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی سه حیح و ئاشكراکردنی ئەو شتانه ی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندين دهسته واژه ی دهنگ و پهنگ و نوسراوی له بواره كانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شه ی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زراومان بکهیت ، وته و فیتمان بدهیت بۆ هه ر کار و گوفتاریکی جوان وچاک بهو شیوهیهی که خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

پېشه کی ماموستا علی خان

کتیبه که م خوینده وه

والحمد لله رب العالمين زور به سود بوو، هه ستم نه ده کرد کتیبی کی
وه رگپر دراو ده خوینمه وه نه گه رچی ماوه یه کی زور له مال بوو نه مپه رڅا
ته ماشای بکه م به لام هه رکه هه ندی کیم خوینده وه سه رنجی راکیشام و
نا چاری کردم هه مووی بخوینمه وه، نه و شوینانه شی ناماژهم پیکردوه
با چاک بکریت، خودای میهره بان به ره که تداری بکاو پا داشتی خیری
هه مولایه ک بداته وه .

والحمد لله رب العالمين

علی خان

پیشه کی

له گه ل کیمه !!

وته کانم له گه ل که سانیک دست پیده که م که سستی ته نوینن له کردنی نویژ، دانی زه کات به زیان داده نین، وازیان له قورشان خویندن هیئاوه، درویان کردو ته پیشه ی خوینان، دایک و باوکیان پشتگویی خستووه، له دین دوور که وتونه ته وه، له ده دریای گوناھ و تاوان نقوم بوون. شهوان به گوینگرتن له موسیقا و ته ماشای فیلم و بیئاگایی ته خهون و به یانیانیش هر به م حاله وه به خه بهر دینه وه، نویژی به یانیان ته بیته قوربانی زیندوو کردنه وه و کو بوونه وه ی شهوان، و ته کانم له گه ل که سانیک ی نقوم بووه که ناوی یاریزانه کانی جیهان و پروژی له دایک بوونیان له بهر کردووه و شهوان باش ته ناسن و له ژیانی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی بیئاگان.

له گه ل که سانیک بیئاگامه که خه م و خه فه تیان ته نیا بو دنیای هیچه، قسه کانم بو که سانیک بیده چیه که ئیسلام له وان بیزاره و شهوانیش له ئیسلامه وه دوورن، قسه کانم بو که سانیکه که به دهستی خوینان هاوړیکانیان به خاک ته سپیرن و خوینان له گوړ و مهرگ بیئاگان، له گه ل پیواون و ئافره تانی کمه که جلوبه رگی جوان و گرانبه ها ته پوژن و بیئاگان له جلوبه رگی ناو گوړ.

به لى، له گهلا كه سانيك كه بو ژيانى دونيا تويشوو كوئه كه نه وه و له تويشووى
 تاخيرهت بيئاگان، له توورپه يى به نده كان ته ترسن و له توورپه بوونى خوداى زال و
 به توانا بيئاگان، به گوپ و سزاي گوپ، به قيامت و پرووداوه كانى نه و پوژه، به
 حيساب و تهرازوو، باوهر و ئيمانين هه يه به لام هه ولنادهن بو نه و پوژه.

هه وال

ئایا بیستوتته؟؟ كاك..... توشی پروداوی هاتوچۆ بووه.....

نا!!!!

به داخه وه كوچی دوايي كردوه .... ﴿ إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾

بیرکردنه وه و پرسیری زۆر ئیمه ئه جوئینی و ئیمه به ئاگا ئه هیئتته وه.....

هاوریکه م ههفته ی پيشوو، نا، هه ر دوینی له گه ل من بوو، سه لامه ت و ته ندروست،

ئیستا له کوییه؟

بیرم کرده وه بیرکردنه وه یه کی قوول له و چرکه ساتانه ی که ده خریمه ناو

گۆره وه، له تاریکی و بیدهنگی ئه و ساته، له ترسناکی ته نیایی، له وه ی که هیچ

هاو ده م و هاو پازو ره فیقیک بوونی نابیت، له پرسیری نه کیرو مونکه ر، ئایا ئه توانم

وه لأم بده مه وه؟ له قه بر که ده بیته چالیک له دۆزه خ یان پارچه یه ک له به هه شت، له

خانوه جوانه که م که ئه بیته جیی بهیلم، له خیزانیك که له بیرم ئه که ن و ژیا نی خو یان

دریژه پی ئه دهن به بی من، له نه وه کانه م که سامان و پاره که م چۆن و له کوی سهر ف

ئه که ن.

به لى! له و هاوړې تازيزانهم كه له بهر خاترى ته وان وازم له پهرستشى خودا هيئا، مال و كاتى به نرخى خو م به دلخوشى و گالتو گه پ و خواردن به سه ربرد.

دواى من چى نه كهن تايا هم موو روظنك يادى من نه كهن و منيان له بیره، بوم نه گرین، يان گالتهم پينه كهن. بېر مكرده وه له و مه نسه ب و مه قام و كوورسيه م كه جى نه هيلا و نه يدهم به كه سانى تر، به مال و ناوبانگيك كه له م كورسيه به ده ستم هيئا و سوو دم لى نه بينى. به منداله كانم كه نه مگر تنه باوه شى خو مه وه و له نه مړوه باوه شى منيان بو ناكړي ته وه، و پي كه نينه كانيان نايستمه وه و خو شى و ياريه كانى ته وان نايستمه وه.

بېر م كرده وه له و كات و هه لانه ي كه به ساده يى به فېرؤم دا و سوو دم لى نه بينين بو نه مړو، به و هه له تالتونيانه، كه ده بو نو يژم كردها، پړژووم گرتبا، وه به و نه وان هى كه ده بو زانستم فير كردها به لام فير م نه كردن، به حه قيك كه ونم كرد و به و كو بونه وان هى كه غه يبه تى تي دا ده كرا و به و قسانه ي خو م كه نه ده بو بي كه م، به و هه تيو انه ي كه ده بو ها و كاريم كردها، به لام نه مكرده، به و موسولمانان هى كه ده بو كي شه كانيان چاره كه م به لام گويم پينه دا، به خيزان و كچه كانم كه ده بو حيجاب و ئيسلامم فير كردها و نه مكرده.

به لای مندا له كانم، جگەر گۆشه كانم، يا باشر بلیم دوژمنی مال و سهروه ته كه م كه له دوای من هه مووی تالان ته كه ن و يه ك دیناری بو شادی رۆحی باوكیان ناكه نه خیر، له وه یه چهند جنیویكیشم بو بنیرن كه بوچی سامانی زیاترم بو كۆنه كردونه ته وه، نازانم ئیتر بیر له چی بكه مه وه، له كارانیك كه نه متوانی نه نجامی بدهم به لام ته نجامم نه دا.

به مال و سامانیك كه به سویندی درۆ، هه له خه له تاندن و كلاوات كۆمكرده وه، چهن موسیبهت و موشکیله ی زۆرم ته حه مل كرد له پیناو كۆكردنه وه ی ته و مال و سامانه دا، چهند سه رماو گه رمام ته حه مول كرد، ئیستا ته وان بی هیچ په نج و هیلاكیه ك ته بنه خاوه نی ته و مال و سامانه، خۆزگه ته كرا ته وانیشیان له گه ل من دفن كردبا، به هه موو ته و سالانه ی كه رۆشتوون، خو له كانیك كه ئیتر له به رده ستم نین، به و گه نجی و هیزه ی كه هه م بوو، به مووه ره ش و ده موچاوه سافه دره خشاوه كه ی گه نجیم، كه فریوی ته م شتانه م خواردو واگومانم نه برد كه كاتی گه نجی، مردن نایه ته خزمه تم.

شریتی ژیانم له پیش چاوم بوو، هه موو كرده وه كانی خۆم ته بیننی له م بیركردنه وانه بووم له ناكاو داچله كام، به خه به رهاتم، به خۆش حالیه وه سوپاسی خودام كردوو گووتم، هیشتا زیندووم و كاتم هه یه تا بۆلای خودا بگه ریمه وه، تۆبه بكه م له وشتانه ی

رابدووم و ئاراسته‌ی ژيانی خۆم بگۆرم بەشیوه‌یه‌ك كه له‌بیركردنه‌وه‌كانی پێشووم
په‌شیمان‌ی نه‌چیژم.

به دنیایه‌وه ئه‌و رۆژه دیت

به‌لێ ئه‌و رۆژه دیت كه‌په‌رده‌ی غه‌یب له‌پێش چاوانت لانه‌به‌ن، فریشته‌ی مه‌رگ
(ملك الموت) به‌هه‌یبه‌ته‌وه‌ بۆ كێشانی رۆحی تۆ داده‌به‌زی، به‌لێ بیر له‌و ساته
بكه‌وه كه‌چۆن پیلوی چاوه‌كانت بۆ هه‌میشه‌یی له‌سه‌ریه‌ك دابنرێن وه‌ لاشه‌و
جه‌سته‌ی بێ جوولّه‌و وشك بووی (جامدی) تۆ بۆ شوینی مردوو شۆران به‌ن ئه‌و
رۆژه تۆ هه‌یچ توانات به‌سه‌ر لاشه‌ی خۆتدا ناییت، كه‌سانی تر ئه‌تشۆن.

ئه‌و رۆژه دیت كه‌ كفنت له‌به‌ركه‌ن و جلی فه‌خرو فیز و جوانیت له‌به‌ر داكه‌نن و
بتخه‌نه‌ ناو چالێكی ته‌نگ و تاریك كه‌ له‌ناو گۆردایه‌، راستی له‌و رۆژه‌دا كاره‌با و
رۆشنا‌یی له‌بیربكه‌، هه‌تا درز و بۆشاییه‌ بچوكه‌كانیش به‌ خشت و قور ئه‌گرن و
ئه‌به‌ستن، هاوړی و براو هه‌تا هاوسه‌ری ئازیزت كه‌ له‌هه‌موو كاته‌ سه‌خته‌كاندا
له‌گه‌لتدا بووه‌ به‌جیت ئه‌هیلێ به‌ته‌نیا، ته‌نانه‌ت له‌ گۆر و جه‌سته‌كه‌ت ئه‌ترسیت

دوای شهووی چالی قه بره که پر کرایه وه به خۆل هه مووان ته لاین خودا لیسی خوش بیت و تنها خۆت ته مینیتته وه له ناو گوږه که، به تنه نیا خۆت و کرده وه کانت، خۆت و نه کیرو مونکه ر، تنه نیا خۆتی و خۆت.

دوای شهو، چند رۆژیک پرسه، هه تا له کاتی پرسه که تدا که بو رۆحی رۆشتووی تویه باس له خراپه کاریه کانت و دابهش کردنی ماله که ت ده کری، دوای شه مه تو له بیر شه کهن، به لأم تو ئیستا به حال و کرده وه وی خۆته وه گرفتاری، لیږه ناگری سوتینهر شه بیینی یان کومه له باخیکی سهوز و دلگیر، شه گهر خراپه کاری لیږه دا بانگکه ریڤ، به تو شه لیت خۆت وات له خۆت کردو شه مه ت به دهستی خۆت چاند، و شه گهر باش و چاک بیت خوشگوزهرانی. به راست، لهو رۆژه دا چ وه لأمیکی خودا شه دهیتته وه که ده باره ی شه مه نت بپرسی؟ ده باره ی زمانت که شایه تیت له سه ر شه دات؟

ده باره ی کرده وه رهش و پیس و خراپه کانت که بو ریسوایی تو پیشان شه درین؟

ده باره ی شه ندامه کانت که دهست شه خه نه ناو دهست یه که بو شایه تیدان له سه رت و له ناو بردنتت؟

بهلّی ټهو پړوژه دیت، مهرگ دیت و چارهسهر و دهرمانی پزیشك دهربازت ناکا، و هاوار و گریانی دۆستان و مالهووتیش هیچ دهوریکي نابیت. ههسته لهخهو، که خانو و قیلا، پارو واسیته، ریگر نابن له گهیشتنی مهرگ پیټ، لهوهیه بهیانیه کی دی بوونی نه بیټ، کی نالیت پیش تهواوکردنی ئەم کتیبه نامریت؟ بگه پړیوه بولای کاری چاکه و گوپرایه لی خودا، قورئان نور و پړوشنایی گۆره و نویژیش ریگهی کامهرانی و خوښگوزهرانییه، ببه خشه به هه ژاره کان چونکه له خه زینه ی دوار پړژدا چاکهت بو ټه نوسری و هه ل ټه گیری، پکاتیڅ نویژی وهرگیرو بو کامهرانی ناخیرهتت بهسه.

ټه ویت چه نیڅ بژیت؟ هفتا سال؟ ههشتا سال؟ نهوه د سال؟ سه د سال؟ دووسه د سال؟ ههزار سال؟ دواى ټه وه چی؟ دواى ټه وه مردن و نه مان و دفن کردن، دواى ټه وه... قیامت.

وه کو چوڼ فریشته ی مردن (ملك الموت) هاتووته خزمه تی کهسانی تر بهه مان شیوه دیتته خزمه تی تۆش، چونکه ژیان چه نیڅ بهرده وام بیټ ههر به مردن کوټایی دیت، هه مووی ټه مریت، چاکه کاران و خراپه کاران، له خوا ترسان و گوناهاکاران، پالنه وانه کان و لاوازه کان، ترسنوکه کان و بوپرو نه ترسه کان، ټه وانه ی دونیا یان

خوشدهووی و ئهانهی دواړوژيان خوښهوی، هيمهت بهرزو بى هيمهتهکان، هه مووی ده مريت:

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (الرحمن: ۲۶)

واته: هه رچی به سهر پشته زهويه وهيه، هه رهه مووی له ناو ده چى.

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ۱۸۵)

واته: هه موو كه سيك بى جياوازی تامی مردن ده چيڅى.

ئهی بيټاگا، كه واته سهير كه چوڼ هه مووان بولای ئه و ته گه رينه وه و تو بيټاگای، پيش تو كه سانيك ته م ريگه يه ي تو يان گرتو ته بهر،

تو ئاسا به خوښه زلزانى، به راست خوښه گه وره زانين به رامبه ر به كى؟ به رامبه ر په روه ردگار ت؟ به رامبه ر ئه وهى كه تو ي له نه بوونه وه دروست كرد؟ به نو يڅي ك كه نا يو يڅي نى وه كاتيك ته يو يڅي نى به سستى و له كاتى خو ي لايدا وه؟ به كرده وه كانت كه هه مووی رپايه؟ به رڅو ويه ك كه پارشي وه كه ي به حه رام و به ربانگه كه شى به غه يبه ته؟ به و خوشه ويستيه ي كه بو پيغه مبه ر پيشانى ئه ده يت و كرده وه به

سونته کانی ناکه ی؟ به دوعا و پارانه وهیه که به زمان شهیلپی ، به لام ناگاته دلت؟

به راستی به ران به ره که ت گه وره و به دهسه لاته.

له ناوبه ری خوشیه کان (هادم اللذات)

ئهمه هه مان ئه و ساته یه که چه نده ها جار زانیان قسه یان له باره یه وه کردووه ، هه مان ئه و ساته ی که قورئان باسی له دلنیای پروودانی ئه کرد

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران: ۱۸۵

واته: هه موو که سیك بی جیاوازی تامی مردن ده چیژی.

مردن واته کۆتایی هه موو خۆشی و له زه ته کان، کۆتایی هه موو رهنج و موصبیه ته کان، کۆتایی هه موو ئومیده کان.

وای دانی که فریشته ی مه رگ (ملك الموت) رۆحی تۆی کیشاوه و تۆ له جه نازه یه که زیاتر هیچ نیت، تۆیان شوشتوووه و خه لک و خزمان و مال و منال له سه رت ئه گرین، تۆش گریانی ئه وان ئه بیننی و ئه بیستی به لام توانای قسه و جولته نییه و دوای چه ند کاژی ریکی دی به ره و گۆرستانت ئه بهن، ئه و شوینه ی که رقت لپی بوو وه لپی

راتده کرد، به لام قهبر چاورپی تویه و شهو چاله یان ته نیا بو تو هه لکه ندووه،
 یه که مین شتی که ته که ویتته وه بیرت له و کاته یا ته نیایی و بی هاو دهم بوونه، ئیتر
 هیچ هاو پییه که نیه له گهل تو دا قسه بکات و تو له گه لی گالته بکهیت و پیبکه نی،
 له ته نیشته دابنیشی و له ته نیای دهرت بی نی، وه به راستی ته نیایی سه خته وه
 خراپتر له وهش شه ویه ، هه میشه یی بیت.

به لی : ته کری و ته توانین هم موسیبه تانه ی پی شوو ئاسان بکهین، به شیوه یه که
 له ناو گوږدا ههست به ته نیای نه کهین و له پرساری فریشته کان و تاریکی و سزای
 ناو گوږ له شه میندا بین، شه وهش کاتی که ده کری که له گهل خو ماندا بینا و سه روته
 بهینه ناو گوږ بهو پییه که باشترین و بالاترین سه روته و دارایی ئیمانیه و
 باشترین هاو راز و هاو دهم بوونی یه قین و دل نیاییه به ره می خودا دوا ی مردن.

شه مرپو شه توانی ههر کاری که بته وی شه نجامی بده ی، ههر تاوانی که بته وی بیکه ی، هه
 مالی که بته وی داگیری بکهیت و کهس ریگر نه بیت و کهس لیته نه پرسیتته وه،
 فرمانی کوشتنی ههر مرپو قی کی بیتاوان دهر کهیت و کهس لیته نه پرسیتته وه،
 مالی ههتیو و موحتاج به ناحق بخویت و کهس نه وی ری به رامبه رت قسه بکات،

هر تاوانيك بكهيت و كهس ههقت لینه سینیته وه به لام مردن کو تایی هه موو تواناكانه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ

يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا

فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ ﴿ق

واته: وا بیهوشی و سهختی و بورانه وهی مرۆقی گیانه لا پیش هات، نه و جا پیته
 نه و تریته: نه مه نه وهیه که کاتی خۆی خۆت لی لاده داو نه تده ویست دو چاری بیت،
 ثایا راست نیه؟ (١٩) پاشان فوو نه کری به (صور) دا بو زیندو بونه وهی خه لک، نه و
 نه فحه کاتی هاتنی نه و هه ره شه و به لینه نه یه که کاتی خۆی خودا له بی پروا کانی
 نه کرد (٢٠) له و رۆژه دا هه رکه سیك که بو مه حشه ر دیت دوو فریشته ی له گه لدا
 نه بیته، یه کیکیان پیش خۆی داوه و نه یگه یه نیته مه حشه ر، نه وی تریان شایه تی
 نه دا له سه ری به کرده وه کانی (٢١) به یه که یه که ی بیباوه ران نه لین: بیگومان تو
 له دونیادا له مه بیتاگا و غافل بویت، پیته وانه بو هه رگیز نه م رۆژه دیت، جا نه وه

ئىستا په ردهى غه فله تمان له سهرت لادا، وه ته مړو بينايى چاوت تيزه وه ته وهى جارن
نه تده بينى ئىستا ته بينى (۲۲)

نه گهر بلين به يانى نه مريت ، چى نه كه يت؟

نه گهر سهروهت و خانووه كانى يه ك شار ت پي ببه خشن ئايا خو ش حال ته بيت؟

نه گهر بتكه ن به حاكمى ته م مه مله كه ته قبولى ته كه يت؟

نه گهر با شترين ساته كان و خو شترين بهر نامه ت پيشكه ش بكن دل خو ش ته بيت؟

نه گهر با شترين خو اردن و خو اردنه وهت بو تاماده بكن ته بخوى؟

نه گهر با شترين فيلم و موسي قا بينن گو يى لى ته گرى؟

نه گهر با شترين شيوه و رو خسارت پي ببه خشن له ئا وينه سه يرى ته كه ي؟

واى دانى مردوويت، خه لك و نه وه كانت ته گرين بو ت.

واى دانى له شو ينى مردو و شو ران خه ري كن ته تشون.

بيهينه پيش چاوت سيدر و كافورت پيدا ته كهن و بو نخو شت ته كهن.

بيهينه پيش چاوت جله كانيان له بهر دا كه ندوى و كفني كى سپيان له بهر كردوى.

بیهینه پیش چاوت تویان کردووه ته ناو تابووته وه و له چوارلاوه هه لگیراوه و بهر وه
گورستانت ته بن.

بیهینه پیش چاوت ماموستا نویژی مردنت له سهر ته خوینیت و وا له کوتا
ته کبیره کانه.

بیهینه پیش چاوت تویان خستوته ناو قهبره وه و به خشت داتده پوشن.

بیهینه پیش چاوت خول ده کهن به سهرتدا.

وای دابنی نیستا له تاریکی قهبردای و ته نیا و بی کهس راکشای.

بیر له و کاته بکه وه که نه کیرو مونکه ر پرسیارت لیته کهن

دنیابه رۆژیک دیت ته گه یته ته و شتانه ی سهره وه و تاقی ته که یته وه ههروه کو چون
له پیش تو هاورپیکانت و پادشاکان و به هیزه کان پیی گه شتن و تاقیان کرده وه، نیمه
هه موو رۆژیک له م رۆژه ،حه تمیه نزیك ته بینه وه، ههنگاوبه ههنگاو، سال به سال، مانگ
به مانگ، ههفته به ههفته، کاتزمیر به کاتزمیر ، چرکه به چرکه... و له کوتاییدا پیی
ته گه بن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ﴾ الجمعة: ٨

واته:

ئهی پیغه ممبر (صلی الله علیه وسلم) پییان بلّی: ئهو مردنه ی که ئیوه لیی راده کهن و ئه ترسن پیی بگهن، بیگومان ههر پیتان دهگا.

یه کهم شهوی ناو گۆر

هاورپی ئه زیم: تۆ تهنها دوو رۆژ له ژیانندا به سهر ئه بهیت و له دوو رۆژ زیاتر نیسه، شهوی یه کهم له گهل مالهوه و هاوری کانت به پیکه نین وشادی و لهش ساغی به سهرده بهیت، به خووشی و سهرخووشی به پیکه نین و قاقا. شهوه که ی تر، یه که مین شهوی ناو گۆر، شهویک که به ترس و دلهر اوکی به سهری ئه بهیت له ترسی پرسیار و وهلام، شهویک که ته نیای و نه خیزانت نه منداله کانت له گهل نابیت، به لی ئه وه یه کهم شهوی ناوگۆره، شهویک که پشتی زانایانی ره بانای و گه وره کانی چه ماندووه ته وه و دلایانی هیناو ته له رزه، شهویک که وای له په یام به ران و نیردراوانی خودا کردووه که خه ریکی گریان و گه رانه وه بن بۆلای خودا به به رده و امی، شهویک که ئه گه ر کرده وه چاکه کانیا ن و هرنه گرتی به دبه خت ئه بهیت،

شهو يکه که داهاتووی هه ميشه يی تووی تیدا دیاری ته کری، شهو يکه که به یانی شهو شهوه قیامه ته و خوړه هه لاتنیکی تری به دواوه نایه ت.

هه ر وه کو (ابن عمر رضی اللہ عنہما) ده فه رمووی :

(إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ)

صحيح البخاري رقم : (٦٤١٦) .

واته : شه گه ر ئیواره ت به سه ردا هات شهوا چاوه رپی به یانی مه که ، وه شه گه ر به یانیشته به سه ردا هات شهوا چاوه رپی ئیواره مه که ، وه له له ش ساغیت بگره وه بو نه خو شیت ، وه له ژیانته بو مردنت .

یه کهم شهوی ناو گۆر، شهوی ترسان یان شهوی ئاسودهیی

شهویکه که ئیتر بانگیژ بۆ نوژی بهیانی بانگ نادات، ئیتر و له ئەمەرۆه هیچ کات گوییستی «الصلاة خیر من النوم» ناییت، شهویک که بانگیژی بهیانیه که ی ئیسرافیله و هه رکه بانگی فهرموو ئیسقانه رزیوه کان له گۆره کان بهرز ئەبنه وه (زیندو دهنه وه) و بهر ی ئەکه ون بۆ بهردهم و خزمهتی خودای گهوره.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَفُخِّ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَهُمْ جَمَاعًا﴾ الكهف: ٩٩

واته : دواى ئەوه له نه فخره ی دووه مدا فوو به شه بیوردا ئەکر ی و هه موو کۆته کهینه وه بۆ حساب و کیتاب.

به لى نوژ و رۆژوو ته واو بوو، له ئەمەرۆه پارشیو و به ربانگ کردن نیه.

ئایا تا ئیستا قه برت بینیوه؟

ناوی ئەم شوینه قه بره وه ههروه ها گۆریشی پیده لىن.

ئیره نیشتمان و مالى هه موو زاناو نه زانیك، هه موو دهوله مهن دو و هه ژاریك، هه موو لوتبه رز و لاوازیك، هه موو پادشا و ژێرده سته یه که.

ئیره شوینی پهنده وەرگرتن و له ناوبه ری خوښیه کانه.

لیږدها کۆتایی دیت به هه موو پیکه نین و قاقاکان، وه کۆتایی دیت به هه موو هاوارو شه رکان.

ئیره شوینی نه و میروو و کرمانه یه که خواردنیان لاشه ی مرۆقه.
لیږدها ناگری دۆزه خ و سزا هه یه.

لیږه به هه شت و نیعمه تی فراوان هه یه .

ئیره جیگه ی پهنده وەرگرتنه و نامۆزگاریکاریکی بیده نکه.

ئیره شوینی بیروونه وه و له بیرکردنی شته کانه که هاوری پکانت لیږدها له بیر نه کرین.

ئیره نه وشوینه یه که فه رش و کومباره که ی خو له، دانیشته وانه که ی بریتین له لاشه ی مرۆقه کان و کرمه کان.

لیږدها که سائیک پیوستیان به یه ک رکات نویت و پیوستیان به یه ک کرده وه ی خیر هه یه.

ئیره یان مالی ریژلینان یان مال و شوینی سزایه.

ئیره کۆتا مه نزلگه ی دونیا و یه که مین مه نزلگه ی دوارۆزه.

ئیره کۆتایی و ئاخیری هه موو ئاره زوو ه کانه .

ئیره قه بره، ئه و شوپنه ی که نه فره تی لیده که یین و لئی بیئاگاین ، به لئی ئیره گۆره .

به راست تا ئیستا قه برت بینوه ؟ ئایا تا ئیستا هه ستت به تاریکیه که ی کردوو ؟

ئایا ده رباره ی ترسناکی ناوگۆر ئاگاداری و هیچ زانیاریت هه یه ؟ ئایا سه رنجت داوه

که چه ن ته سک و بچوو که ؟ ئایا کرم و میرووه کانی بینوه ؟ تا ئیستا بیرت له کرم و

حه شه راته کانی ناوگۆر کردوو ته وه ؟

یادی ئه و رۆژه بکه وه که هه موو ئازیزانت فه رامۆش ئه که ی .

یادی ئه و رۆژه بکه وه که ته رازووی دادپه روهری ئیلاهی داده نریت و خۆت و

کرده وه کانت بۆ ئه وی ئه بن .

بیرکه وه ، بیری رۆژیک که پیت ته لئین به سه ر پردی سیرات بپه ریوه .

یادی ئه و رۆژه بکه وه که به ناوی باو کته وه بانگده کرپی بۆ ئه وه ی حیساب و

لیپرسینه وه ت له گه ل بکری .

یادی ئه و رۆژه بکه وه که ئیسکه کان لیک جیاده بنه وه و ده نگی ترسناکی نۆره ی دۆزه خ

دله کان رابچه له کینیت و مووه کان سپی بکات .

یادی ئەو پوژە بکەوه که به تۆزای و پروتی و چاوه کانت ئەبلەقن وهه لدهستیه وه .

یادی ئەو پوژە بکەوه که کیتابی کردهوت داخراوه و سه به به کان راگیراون وه

به ته نیا خۆت ده مینیتیه وه به رامبهه په روه درگاریکی مهزن، جه ببار و ده سه لانتدار .

بیرکوه له پوژیک که بانگ بکریی و جگه له تۆ کهس وه لām ناداته وه، سه رشۆری و

لاوازی ئەو پوژە، ترس و دلەپاویکی ئەو پوژە له بیر مه که .

یادی ئەو پوژە بکەوه که دهربارهی ته مهنت پرسیمارت لیته کهن ، ئە گهر خودا پیته

بلیت من ئەم هه موو چاکه م له گه ل کردی تۆ چۆن سوپاسی منت کرد، چۆن وه لām

ئە ده یته وه ؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (٥٤)

الزمر: ٤ هواته بگه ریته وه بۆلای خودا وه ندتان و ملکه چی فه رمانی ئەو بین پیش ئە وه ی

سزاکه تان بۆ بی، دواتر له لایه ن هیه چ که سی که وه یارمه تی نادرین .

مه رگا (مردن)

مروڤ له مردن راته کات کاتی که نه خوش ئە که ویت له ترسی ئە وه ی نه وه که بریت خیرا

چاره سه ری خۆی ئە کات، شوینی که که هه ست ئە کات بۆنی مردنی لی دی نزیکی

نابیتەوه، بەلام مردن لەشوینی ترهوه دیت و هەرچەن زیڕەك بیت مردن له تۆ
 زیڕەكتەرە، هەرچەن مل ئەستوور و پارەدار بیت ئەو ئیشی خوێ ئەكات، ئەو
 هەرگیز لەدەرگای هیچ مایك نادات بۆ ئەوهی مۆلەتی هاتنە ژوورەوه وەربگریت،
 هیچ رینگ و دیواریك رینگ نابیت لەهاتنە ژوورەوهی، وە هیچ جیگرەوهو بەدیل و
 بژاردە تر قبول ناکات، كەفیلی ناوی، جیاوازی لەنیوان بچوك و گەورە ناکات،
 پارە و سامانی مرۆف رینگ نابیت لەئەنجامدانی كارەكە و هیچ بەرتیلیك
 وەرنagrیت و قبول ناکات، واسیتە ی كەس وەرنagrی و قبول ناکا.

خۆشیهكان لەناو ئەبات و كردهوهی مرۆف كۆتا پێ دینێ، بەراستی مردن حەقە،
 میوانیکە بێ ئاگادار كردهوهی خاوەن مال دیتە ژوورەوه، پیکەنینی سەر لیۆهكان
 وشك ئەكاتەوه، قاقاكان لەقورگدا بیدەنگ ئەكا، كورسی و پۆستەكان ئەدات
 بەكەسانی دی، ئینسانەكان لە سەرۆت و مالەكەیان جیا ئەكاتەوه، لاشەكان لە
 جوولە ئەوهستینێ، ملههورهكان سەر شۆر ئەكا، هاوڕینكان جیا ئەكاتەوه،
 هاواركەران و بانگكەران بیدەنگ ئەكا، پرۆگرام و بەرنامە رێژیەكان هەمووی تیک
 ئەدا، كۆتایی بە شەر و خراپە کاری و زۆربییژی و ستەم ئەهینێ.

مه رگ راستیه که من لیبی راده کهم، شه ربه تیگ که گوناها کاران و گویرایه لانی خودا تامیان کردووه، کاسه یه ک که نه بی و په یامبه ران چه شتوویانه، راستیه ک که دوزمنانی خودا و دۆستانی خودا دانیان پیدئا ناوه و ملکه چ بونه، راستیه ک که ناکری له بهرچا و نه گیری و حسابی بو نه کهیت و لیبی رابکهیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ أَلْمُوتَ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ الجمعة: ٨

واته: ئەى محمد(صلی الله علیه وسلم) پیدان بلی: ئەو مردنەى که ئیوه لیبی راده کهن و ئەترسن پیبی بگهن، بیگومان هەر پیتان ده گا.

به لیبی، ئەو دیت بو بینیت له هه ر شوینیگ بیت، زیندووه کان له سه ر مردووان ئەگرین، ناوی ئینسانه کان له بیر ئەکرین، کورسییه کان چۆل ئەبن و پۆسته کان ئەگویرینه وه بو دواتر، هاوړپیکان، دراوسیگان، خیزان و مناله کان به جی ئەهیلتیت، ده ست و پیبی جولاهه کان له جووله ئەههستن، جلوبه رگه جوان و سه رنج راکیشه کان بی خاوهن ئەمیننه وه و گه رده لولی مه رگ به رنامه و ئومیده کان له گه ل خوی ئەبات و کیتابی کرده وه کان (باش و خراب) داده خری.

پەردە دەخریته لاوه و پریگر لادەبریت، ئایه تەکانی قورئان روودەدەن و دینەدی، شیرینی ژیان تال ئەبیّت و تالی ژیان شیرین ئەبیّت، شەمەندەفەری ژیان پادەوہستیّت و گەشتی کۆتایی دیت و شوین و جیگای تو دیاری ئەکریت و بەلینەکانی خودا دینە دی، روح گوپرایەلی لاشە ناکات، بەلی ئەو رۆژە دیت و بە دلنیاپەوہ هەر دیت.

ئارەزووہکان لەناو دەچن و نابووت ئەبن، و بیناکان ئەپروخین و تیک ئەچن و لاشەکان لەژیر خاک دائەرزین و دەموچاوہکان و جوانیەکان تیک ئەچن و لاشە بوئخۆشەکان ئەگوپین بو لاشەییەکی گەنیو و ئەبنە خۆراکی کرم و میروو.

له مردوووان پیرسن

چیان پیکردن؟ دەموچاوہ سەرنج پراکیش و نورانیەکەتان چی لیہات؟ کوا لاشە نەرم و جوانەکەتان؟ خۆل و میرووی گوپ چیان بەم شتانە کرد؟

ددا نە سپی و جوانەکەتان کوا؟ چاوہ گەورە و مووہ بریقەدار و پەرەکەتان کوا؟ پیرۆکە و سیاسەت و خویندەواری و پۆستەکەتان چی لی بەسەرہات؟ بیدەنگی و ھاوار، ئەمرو نەھی، زۆرییژی و زولم و ستەمی ئیوہ کوا؟ درەختی میوہدار و جل

و بهرگی نهرم و حهریری ئیوه چی به سه رهات، بوی عه تر و بوئوخو شکه ره کان که به خوئاندا ده کرد کوا؟ جلوبه رگی زستانه و هاوینه ی ئیوه ، دهنگی هاوار و قیره ی ئیوه چی لیّ به سه رهات؟ کوا ئه و رۆژه ی که ئیوه وه لّامی سه لامی ئینسانی هه ژارتان نه ئه دایه وه؟ له کوئییه سفره رهنگین و رازاوه کانتان که به ئیشتیها و له زه ته وه ئه تاخوارد؟ کوان ئه و ژنه جوان و نازکه رانه ی که یارمه تیده رتان بوون و به نه رمی و له سه رخۆ ده ست و پایان بو ئه شیلان؟ کوان له کوئین؟ ئوئۆمبیلله مؤدیل به رزه کان که ته نانه ت رازی نه ده بوون یه ک شوختی بچووکیشی پیوه بیّت؟ کوان خزمان، قه وم و عه شیره ته که تان که شانازیتان پیوه ئه کردن؟ کوان دهسته به هیژ و ئاسنینه کانتان که ئیسک و ددانی لاواز و بیّتوانا کانتان پیّ ئه شکاند؟ کوان چهک و تفهنگ و مه غزه نه پره کانت که به ناحق له سه ر و لاشه ی ئینسانی بیّ به رگری خالیّتان ئه کرده وه؟ به راست کوا له کوئییه ئومید و ئاره زوو ه کانتان؟ کوا له کوئییه

!؟.....

دوورگه ی ترس

دو نیا به هه موو رهنګ و نارایش و جوانیه که ی رووی تی کر دووین، به شیوه یه که دین و ناخیره تی خو مانمان به خو شیه کی که م و کاتی هم دو نیا فرۆ شتووه، خو شه ویستی دو نیامان به شیوه یه که نو شیوه به هه موو به شه کانی له شان و هه موو ده ماره کانا ندا رویش تووه، دل مان په یوه ست کردووه به رهنګ و بریقه و تو تو می بی لی جوان و به بینای مه رمه ر، وه به شیرینی و بریقه و جوانی کالاکانی دو نیا هه لڅه له تاین، دل مان به ست به خو شی و له زه ته کانی هم دو نیایه، تو می دمان به وه عد و په یانی دو نیا هه بوو، له گه ل ټه و موسیقایه سه مامان ټه کرد که دو نیا بو ی لی ټه داین، به و پارووه حه رامانه ی که ټه مان خو ارد خو مانمان له به زه یی و ره جمی خوا بی به شکرد، پی شو ازیمان له گونا هه کان ټه کرد و به ره و رووی ټه چووین، گرنگی زورمان به دو نیا ټه دا، له پی ناو به ده ست هی نانی پو ست و پله و پایه خوینی مرؤقی بی گونا همان رشت و به خو شی دو نیا هه لڅه له تاین، بینا به رزه کانی دو نیا، دره خت و سه وزایی و روو باره کانی دو نیا، نه وه و توانا و پوستی دو نیا چاوی دل ماننی کویر کرد به شیوه یه که که جگه له دو نیا هی چمان نه ټه دی، هم دو نیا هه زاره ها گنج و زاوای له خودا دوور خسته وه، له ناو گونا هه کان نقووم بوین، شه ی تان هه لی خه له تان دین،

خودا و دینه که ایمان به گالتته جاری و هر گرتسو، له پیناو رازیکردنی نه فسماندا خودامان له خۆمان تووره کرد، له پیناو ژیانیکی چه ند رۆژهی ئەم دوونیا ژیانیه هه می شه یی ناخیره تی خۆمانمان له ناو برد و فهوتاند، له پیناو خۆشی دوونیا خۆشی هه می شه یی ناخیره تمان له ده ستدا، له پیناو شادی و هاوړی و نه وه کائمان خۆمانمان له شادی دوا رۆژ بیهه شکرد،

به داخه وه، زۆر به داخه وه، په شیمانین له و شتانه ی که ده بوو له دوونیا ئەنجامی بدهین و ئەنجامان نه دا.

تا که ی بیئاگای !

نایا تا ئیستا گویت له دهنگی مهرگ هه بووه و قهبرت دیوه؟ دۆست و کهس و کارهکانی خۆت به دهستی خۆت ناشتووه و مهرگی ئهوانت بینیهوه، که چۆن له کۆشکه کانهوه بۆ گۆرهکان گوێزرانهوه، له پرووناکی ماله کانهوه بۆ تاریکی ناو گۆرهکان، له باوهشی گهرمی ماڵ و منالیان بۆ باوهشی کرم و میرووهکان رۆشتن، له سهه دۆشهکی نهرمهوه بو سهه خاکی زبری قهبر گوێزرانهوه ، لای ئیهوهوه بۆلای مردووان کۆچیان کرد، رۆژتیک بچۆ بۆلای گۆرهکانیان و هاوار بکه و پرسیاریان لیبکه، دهبارههی سوپا و داراییه کهیان پرسیاریان لیبکه، دهبارههی زمانیان لییان پیرسه که قسهیان پیته کرد، دهبارههی چاویان پیرسه که چیژ و خوشیان لیته بینی، دهبارههی هیژ و توانا، دهبارههی تووریهی و هاواریان لییان پیرسه، دهبارههی زمانی چهور و قسه زانیان لییان پیرسه، دهبارههی ته که بوور و خۆبه زلانیان پیرس، به دلنیا ییهوه به ئاه و په شیمانیهوه ئه لێن : ئیمه هه له مان کرد، زهره مان کرد و بیئاگا ماینهوه تا مردین.

کهواته هاورپی تهزیم ، برای من ، خوشکی من ، کورپی خوم ، کچی خوم! تاکه ی له بیتاگای و دووری له خداوه؟ تاکه ی گویرایه لی شهیتان و نفس کردن، تایا کاتی تهوه نه هاتوه دله رهقه کاغان به تهوبه نهرم کهینه وه؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿الْمَ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ الحديد:

۱۶

واته: تایا کاتی تهوه نه هاتوه بو تهوانه ی تیمانیان هیناوه دله کانیان نهرم بی بو یادی خودا، وه بو تهوه ی که له قورثاندا دابه زیوه.

مردن ته نیا یه کجار دیته خزمهتت ^(۱)، مال، جوانی، گهنجی، پوستان ریگر نابیت له مردن، سواری شه مهنده فوری تهوبه به پیش تهوه ی له ویستگه که دور که ویته وه.

بهو پروژانه ی که له ته مهنهت پروشتوه و تهوه شی که ماوه و خودا پیی داوی فریو مه خو، تهوه شی که ماوه ههر بهم شیوه یه دهروا، بو یه پهله بکه نه وهك خه وتبیت و

^(۱) (مه بهست تهوه یه ته نیا جاریک ته مریت)

کاتیک به خه بهر بیته وه که درهنگ بو بیته و کار له کار ترازابیته، چونکه ئینسان که مرد داوای گه رانه وه له خودا ئه کات و گوئی له م وه لاما مه شه بیته :

قَالَ تَعَالَى: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۱۰۰

واته: نه خیر، شه وه هه ر قسه یه و شه ی کات، تاروژی که زیندوو شه کرینه وه له مپه ریکی گه وره یان له پیشدایه ناتوانن بگه ریته وه بو دنیا.

که واته شه ی هاوړپیی نازیزم: هه ر شه مرۆ، نه خیر، هه ر شه ساته ی ئیستا که شه م کتیبه شه خوینیته وه بگه ریته، له دلته وه بریار بده و سووربه له سه ری و بگه ریته بو لای په روه ردگار، له و ته مه نه ی که بیسوود به فیروته داوه ته وبه بکه، تۆبه بکه له و تاوانانه ی پیشووت چونکه زۆریک له تۆبه و ئستیغفاره کان (داوای لیخوشبوونه کان) پیوستیان به داوای لیبوردن کردن هه یه.

تۆبه و گه رانه وه ی ئیمه له گه روومان ناچیتته خواره وه تا بگات به دل، تۆبه شه که یین که چی دلمان پر له کینه یه، تۆبه شه که یین که چی بیر له دنیا شه که یینه وه، به زمان تۆبه شه که یین که چی دلمان ناگای له م گه رانه وه و تۆبه یه نییه. خودا له گه ل که س دوزمنایه تی نییه، هه موو شه وانه ی که په رستشی خودا ناکهن و نه خووشی هی رشی بو

هيټاون وه له كه مې رزقيان توورپهن و خهم و خه فته و كي شه كان ته ويان كوت
كردووه، ته نجامي تهو تهوه بووه كه ههر خو يان ناشتويانه

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾ ﴿٣٠﴾

الشورى: ٣٠

واته: ههر به لايه كتان تهوش بوو تهوه به هؤي كرده وهي خو تانه وهيه، له زوريك له
گونه كانتان ته بوري و سزاتان نادا له سه ري.

به لي، كه سي عاقل زوو هه ست به شته كان ته كات، ته ته گا، حه قى ته كاته وه، فريو
ناخوات، نو يژ ته خو يني، روژوو ته گري، زه كات ته دا، ده ي تهوش نازا به، به ترسه
له وه ي به م دونيا كه مهي ته يستا مه غرور بي، ته گهر ئاخرين كه سي دونيا ته بيت
مردن ههر دته خزمه ت، ته فسوس و حه سره ت لهو روژه ي كه مردن بگات و ته به
نه كه ي، ته فسوس بو ته كه بانگ بكر ي بو ته وه و وه لام نه ده يته وه، به ري گه ي
خودا ئاشنا بيت و ته وه نه كه ي، هيچ عاقل يك له بهر خاتري دونيا دوا روژي خو ي
ويان ناكات، كه واته ههر ته يستا بگه ري وه، خو راگر و به هيژ، به ته مي د و هيمه تي
به رزه وه، به يه قيني كامله وه بو لاي خوداي مي به ربه بان و چا وه رواني خو ت بگه ري وه،
دل نيا به كه باشترين كاته كاني ژيان ت كاتي جيا بونه وه و دوور يته له گونه وه،

کاتی دوورگرتنته له هاورپي خراب، وه باشتري کاته کانت کاتی سوجه و رکوعه، کاتی دوعا و نه نجامدانی کاری چاکه و قسه کره له گهل برا موسولمانه کانت، باشتري کات نهو کاتيه که دوعا کانت قبول کن، و ناوت له لیستی پیاوچاکان و سوپاسگوزاران بنوسن. له لیستی که سانیک که چاوی فریوخواردن داخه و له گهل محمد (صلی الله علیه و سلم) و هاوه له بهر پزه کان ته و قه ده که و دست له مل یه که نه که ن :

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾ ﴿٦٦﴾ النساء: ٦٩

واته: هه رکه سیك گوپراه لی فه رمانی خودا و په یامبه ر(ﷺ) بی، ده بیته هاورپي نهو که سانه ی که خودا چاکه و نیعمه تی خو ی به سه ردا پرشتوون له په یامبه ران و راستگو یان و شهیدانی ریگه ی خودا و سالیحان و چاکه کاران، وه نه مانه ش باشتري هاورپين.

له لیستی که سانیک که نیعمه ته کانی به هه شت، (حورالعین) و رووباره کان و جوگه کانی هه نگوین و شیر چاوه روانیان، ده که واته ناماده به، به عه تری تیمان

خۆت بوځوځشېکه، کراسی ته قوا بپوځشه و به ټاوی توبه و په شیمانی خۆت بشو و به کرده و هی چاک خۆت جوان بکه و پشت به پشتینهی تااعت ببهسته چونکه بینینی په روه ردگار نزیکه.

هه موو چرکه و ساتیک ترسی ټه و هت هه بی که پادشای پادشاکان (خودا) داوی تو بکات، جوان و گونجاو نیه که خوځاوی و رهنګ په ریو له به رده م ټه و دا ټاماده بیت و بترسه له و هی که به م شیوه و هه بیه ته ت رازی نه بن و قبولت نه کهن، چونکه تو له کاتی میوانی دوسته کانت به جل و به رگی جوانه و ټاماده ټه بیت به ټام به بی ټاماده کاری به ره و باره گای خودا هه نګاو ټه نیی.

ریګه که زور مه ترسیدار و ترسناکه و شهیتانه کان له که مینن، کاتی قیامت نزیکه و ته رازوو دانراوه و رووداوه گه وره که و زهوی له رزه ی قیامت نزیکه :

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣﴾
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا
 أَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا
 يَرَهُ ۝٨﴾ الزلزلة:

واته: کاتی که زهوی ته کاندراو که و ته له رزه له رزو جو له جوول (۱) وه هه چچی باری گران وقورسی هه بوو فریی دایه ده ره وه (۲) له و کاته دا مروقی بیباوهر به سه ر سوپمانیکه وه ته لی: زهوی چیه تی وا ده کات؟ (۳) له ورژده دا زهوی هه و اله کانی خوی به چاک و خراپه وه راده گه یه نیئت (۴) ته ویش به هوئی ته وه وه که پهروه ردگارت وه حی و فرمانی کردوه به و زه لزه له یه (۵) له ورژده دا خه لکی به په رش و بلاوی له گوره کانیا ن ده رده چن بو شوینی حیساب، بو ته وه ی پادا شت و تۆله ی کارو کرده وه کانیا ن پیشان بدری (۶) هه رکه سیك به ته ندازه ی کیشی وردیله یه ک چاکه ی ته نجام دابی، پادا شته که ی ته بینیتته وه (۷) وه هه رکه سیك به ته ندازه ی کیشی وردیله یه ک خراپه ی ته نجام دابی، تۆله که ی ته بینیتته وه (۸) .

ته م نایه ته ، هه و اله له لایهن پهروه ردگارتته وه، تۆ ته ورژده بو کوی راته که ی؟ په نا بو کام خزم و ناسیارت ته به ی وه کام زهویه هه لته بژییری بو خوشاردنه وه؟

ئەي نەفس!

چەن هېلاکم لە دەست تۆ، وات لێکردم لە بەر تۆ تەحە موولی کێشەي زۆر بکەم،
 لە بەرخاتر هەلەکانی تۆ ژيانم لە خۆم تەنگ کرد، لە بەرخاتر پۆشین و تێرکردنی سک
 و خۆشیهکانی تۆ تووشی رېباو گوناھ و کلاوات بووم، خەو و ئیسراحتەم واز
 لێبێنم، حەرام و حەلال لەبیر بکەم، شەو و رۆژم بێت بە یەک، هەست بە سەرما و
 گەرما نەکەم.

ئەي نەفس، بە گوناھ و وەسوەسە هېلاکت کردم، لە بەزەیی و رەحمی خودا بێبەشت
 کردم، لە بەهەشتی هەمیشەیی و نېعمەتەکانی خودا و لە رازیبوونی پەروردگار
 دوورت خستەوه، ئەي نەفس، تاکەي، تاکەي، بێرکردنەوه و تەمەنی ئازیزی خۆم
 لە پیناو خۆشیهکانی تۆ بەسەر بەرم و لە بەرخاتر تۆ گرفتاری دۆزەخ و سزای خوايي
 یم، بە گالتەو گەپ، کامەرانی ئاخیرەت لەناو برد، بویته هۆی ئەوهی کە لە
 کۆکردنەوهی تویشووی پێویست بۆ قیامەت جیبمێنم و بە ئاگرێک بسووتیم کە
 بەرگەي ناگرم، مەگەر جگە لە گوشت و خوین من چیم، چەنیک توانام هەیه؟ ئەي
 نەفس! ئەي ستەمکار! ئەي دۆژمەنی خودا! بێچارەت کردم، زەلیل و سەرشوێرت
 کردم، فیڕی حەسوودی و قسەي پووچت کردم، وەسوەسەت بۆ دروستکردم بۆ ئەوهی

ثابرووی برای موسولمانم ببه، وه سوهسه ت بو دروست کردم تا گیان له برای موسولمانم بسیئم و بیکوژم.

ثای، ئهی نهفس ته گهر تو نه بو بیتایه هه موو مرۆقه کان پیکه وه کۆک و ته با ته بوون.

ته گهر داواکاری و گالته و گه پی تو نه بوایه، دزی و تالانکردن نه ده بوو.

ته گهر هیوا و و داواکاریه له راده به ده ره کانی تو نه بوایه براکوژی و تالان، هه لئه تانندن و کلوات نه ده بوو.

خۆت به موسولمان ته زانی له کاتی کدا ئیسلام له تو بیزاره؟ چۆن موسولمانی کی که گویت له موسیقا ته بیت نه و روژییت و دلت پیی ته کریته وه به لام که لام و قسه ی پهروه ردگار کارت لیناکات و ناتجوولینی؟! په ند و نامۆژگاری ته بیستی و به ناگا نایه یته وه، حه ق ته ناسی و دوی حه ق ناکه وی، قورئانه که ی خودا ته خوینیته وه که چی دلت وه کو ئاسنه، نویت ته که ی به لام له داوین پیسی و خراپه کاری ناتگه ری نیته وه؟!

ثوف، ئەى خۆبهزلزانی مهغروور، له کاروانى چاکه کاران و بهنده پاك و بو
خواسولخواهه كانى خودا دوورت كردمهوه بهشيوهيهك رېگه كه م ون كرد و هيچ
نیشانه يه كى ئەو کاروانه نابینم و نادۆزمهوه، له رهحم و بهزه يى خودا بېبهشت
كردم بهشيوهيهك هه رچى دوعا ئە كه م، هيچ كاريگه رى نيهه. دونيات شيرين و
خۆشه ويست كرد له لام بهشيوهيهك هه رامه كانى له سه ر زمانم تال نين.

په شيمانم، كه شوينى تو ژير پييه كان بوو وه من حسابم بو كردى. تاكه ي؟ تاكه ي
ده بيت من تهحه موولى جهورو سته مى تو بكه م؟

ئەى نه فس تۆبه بكه و بگه رپۆه بۆلاى پهروه ردگار ت.

ئەى فه رمانكه رى سه ركه ش، از له بئفه رمانى بي نه و، هيو او تاواتى بوون به خاوه ن
بي نا و سهروه ت و دارايى له بيركه ، ئە گه ر كه سانى تر ناتناسن ئەوا من باشت
ئهناسم ، ئە گه ر ئە ليى تۆبه م كردوه، كوا نيشانه ي تۆبه و گه رانه وه ت ؟

ئە ليى په شيمانم و تۆبه م كردوه، كوانى فرمي سكى تۆبه و نيشانه ي په شيمانى ؟

ئه لئی منم من، ته نیا منم، له کاتیکدا که هیچ نیت، هیچ ریژ و پیگه یه کت نیه و به بی هیچ شتیک خوت به گه وره دا ئه نیی و کرده وه کانت له پیش چاوی خه لک به گه وره و گرنگ پیشان ئه دهیت.

هه رگیز تۆم بۆ رازی نه کراو و هه گیز تیر نه بووی.

ئه لیم: تاعهت و خواپه رستی؟ ئه لئی: به یانی! ئه لیم نوێژی به یانی؟ ئه لئی: تۆزیك بجه وه، ئه لیم: خیرو سه ده ده قه؟ ئه لئی: نیمه، ئه لیم: رۆژوو؟ ئه لئی: توانام نییه .

ئه لیم: جیهاد؟ ئه لئی: ئه مرم! ئه لیم: مردن و قه برمان له پیشه؟ ئه لئی: هیشتا کات ماوه! ئه لیم: تۆبه و گه رانه وه؟ ئه لئی: هیشتا زوه، ئای له تۆ، که ی بیّت و فرمیسکی گه رانه وه و تۆبه به سه ر گۆناته وه ببینم!؟

حالی نقووم بووان

من ده باره ی نقووم بووانی ده ریا و ناو قسه ناکه م، له گه ل که سانیکمه که نووقمی
 ده ریا ی گونا ه و سه ریچین! له گه ل که سانیکمه که به سه یرکردنی فیلم و زنجیره
 شهوان به سه ر شه بن و کاتی نویژی به یانی له خه ودان، له گه ل که سانیکمه که له
 مزگه وته کاندای پرومته و توئیلیان به سوجه بردن و پشتیان به رکوع بردن هیلاک
 شه کن ، به لأم له ده ره وه ی مزگه وته کان هاوکاری شه یتانن، له گه ل که سانیکمه که
 ناوی هونه رمه ندان، شه کتیره کان، سه ماکه ره کان و ئافره تانی گورانی بیژانیان له به ره،
 به لأم له ناو و نازناوی رابه ری مرؤقیسه تی و ژیاننامه و هاوه لسانی و خیزانه کانی
 بیئاگان!

مه گهر تهو نه بوو له نه بوونه وه دروستی کردی، جلوبه رگت له بهر نه بوو جلوبه رگی

له بهر کردی، برسی بوویت تیږی کردی، تینوو بوویت ناوی پیدای؟

تهی چوڼ نیعمه ته کانی به پینه زانین و بیباوهری وه لام ته دهیته وه، پاداشت و

به خششه کانی به گونا ه و سه ریچی وه لام ته دهیته وه؟

له سهر مولک و زهوی تهو، له ژیر ناسمانی تهو ته ژیت و له کهش و هه وای تهو و

له سفره ی تهو ته خویت و ناشوگری و سه ریچی تهو ته کهیت؟

پیته کهنی، دلخوش و سه رقالی، به ژیان و گالته و گه په وه مه شغولی و له بان

سه ریشته وه خودا و په روه ردگارت تووره و نارازییه؟ تایا رازی ته بیت له ناو مولک

و مالی تو پلانگیږی بکهن و تو نارام بیت؟ به لام خوټ له ناو مولکی خوداکهت

خهریکی گونا هیت و به گونا هه وه مه شغوولیت. گونا ه ته کهیت و نومیدت به په حمی

ته وه:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١١﴾ واته: تاخو ته وانه ی

که پروایان نیه و تاوانیش نه نجام ته دهن پییان وایه، وه کو ته وانه یان دا ته نیین که

بروایان هیڼاوو و کاری چاکه ته نجام ته دهن "هرگیز شتی وانابی"، وه پښیان وایه ژیان و مردنیان یه کسانه، بهراستی تهو دادوهریهی تهیکهن خراپه.

تایا نازانی که مردن پرووح کیښانی ههیه، گور تاریکه، تهرازوو ديقهتی ههیه و هشریش زور ترسناکه و تو لهم دونیا له نیمتیجان و تاقیکردنهوی خودادایت، هه موو تاقیکردنهویه کیش دهرچوون و کهوتنی تیايه؟ وانه زانی تهوانهی که گوناھ ناکهن توانای ته نجامدانی گوناھیان نیه؟ ته گهر ته مړ نه گهر پښتتهوه تهی تیتز کهی ته گهر پښتتهوه؟ تهو روزهی که بتهوی بگهر پښتتهوه و نه تتوانی؟ تهو روزهی که بلیی :

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴾ ﴿١٠٧﴾ المؤمنون

واته: پهروهردگارمان لهم تاگره دهرمان بینه و بمان گپهوه بو دونیا، ته گهر ته مجارهش گه پراينهوه به بی پروایی، تهوا بهراستی تیمه سته مکارین.

تهوکات وه لاما کهت ته مه ته بیت :

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون ﴾ ﴿١٠٨﴾ المؤمنون

(خوای گه وره له وه لاما اندا به تووره ییهوه) ددهرمویت: بی دهنگ بن و دهمتان داخن، قسه شم له گه لدا مه کهن.

دهمت داخه و بیدهنگ به! گهړانه وه نییه. دونیا زوو و خیرا ده گوزهریت، مالمی
 دونیا تیانه چیت و نامینیت، پاداشت ودرده گریت بۆ تهو کاره باش و هه لالانه ی
 که ته نجامدراوه و سزاش ئه دریته وه له سهر ئه و هرامانه ی که ته نجامدراوه،
 منداله کان گهوره ئه بن و گه نجه کانیش پیر ئه بن و ئه مرن.

دونیا زوو یان درهنگ ههر ته واو ده بیت ، به خوشی یان دلتهنگی و ناخوشی،
 به گوپرایه لی یان سه ریچی، به هه ژاری بیت یان دهوله مهندی ههر ده گوزهریت،
 دونیا وه کو مه مه ریکه نه ک مالمی مانه وه ی هه تاهه تایی، هه رکه کفنیان له بهر
 کردی و نامه ی کرده وه کانت داخرا هه موو ئاره زوو ده نیایه کانت و سامانه کت
 به جی ئه مینی، هه رکه پیلوه کانت داخران قه بر پیت ئه لیت : من تاکه مالمی
 تاریکی تۆم ئه گه ر به خواپه رهستی و ئاماده کاریه وه هاتووی به خیر بیت و سلوات
 لیبی وه ئه گه ر به سه ریچی و گونا هه وه هاتووی وای بۆ تۆ.

که به لای گوپدا تیبه ر ئه بیت گوپ به زمانیکی نه بیستراو ئاموژگاریت ئه کا به لام
 تۆ نایبیستی، دوستانت ئه خه یته سه رشان و له ناو قه بر ئه یان ئیژیت و فرمیسک بۆ
 لیجیا بوونه وه و دابرا ن لیبیان ئه ریژی به لام خۆت هیچ په ندی لی وه رناگری.

بۆ ئه نجامدانی کاره کانت به یانی زوو له خه و هه لدهستی به لام بۆ به ئه نجامگه یاندنی
 فه رزیی خوایی هه لئاسی، له موراقه به و چاودیری به نده کان ئه ترسی به لام له

موراقه به و چاودپیری خودا هیچ ناترسی، کاره تایبه تیه کانی خوت به وردی به ته نجام ته گه یه نی به لام ههرکه وه ستای بو نوپژ خه یالت ته روا، شوین و مالی دونیات تاوینه کاری و رهن گاورهنگ ته که یت و له چاک کردن و جوانکردنی مالی دوارپژ و قه برت بیتاگای.

له دوزهخ ناترسی، له بی ایمان بوون پیش مردن، له تاخیرشهری، له پرژتیک که دل و زمانت خیانهت لیبکه ن و بتهوی له سهره مهرگدا شایه تومان بلئی و دووباره ی که یته وه و نه تتوانی، له ریبا و گوناھ که دیوارتیک دروست بکه ن و ببنه دیوارتیک له نیوان تو و وشه ی یه کتاپه رستی.

ناموژگاری عومهری کوری عبدالعزیز و ناموژگاری بانول

پرژتیک عومهری کوری عبدالعزیز له گورستان ته گه رایه وه رووی کرده دۆسته کانی و گووتی : قه بر شتیکی وت ئایا ته تانه ویت بوتان بگپرمه وه؟

ته وانیش وتیان به لئی، فه رموی : قه بر وتی کفنه کان شیبوونه وه و لاشه کان پارچه پارچه بوون، خوینه کان وشک بوونه وه، گوشتی مرۆقه کان خوران، مستیله کان له دهست و مهچک جیابوونه وه، مهچکه کان له لاق و ساقه کان له ئانیشک و دهفه ی شان جیابوونه وه، بربره کان شان، دنیا که می ماوه و دهسه لاتداری ته م دنیا

زه لیل و گه نجه کانی پیر ته بن و زیندووه کانی ته مرن، چه ندین جهسته ی ته ندروست و جولاو، ده موجای گهش و نورانی و زمانانی و تارییژ ته مړو له ژیر زه وین، له ژیر سه ده ها تن خاکدا خه وتون و بو ته و کاتانه ی له ده ستیان چوه ده نالینن و په شیمانن.

زوریك له ده و له مه ندان پیوستیان به خیره كه له دونیا كرده ییتیان، له جیاتی فه رشی ئاوریشم چینیک له خول و به رد راخاوه.

پوژتیک هاروونه ره شید داوی ئاموژگاری و نه سیحه تی له بالول كرده، بالول وتی :
 كوا باوبا پیرانت له كوین؟ كوا كوژكه كانیان له كوینه؟ له كوینه قه بره كانیان؟

هاروونه ره شید وتی : ته مه كوژكه كه ی ته وانه و ته وهش قه بره كانیان.

بالول وتی : ئایا ته م كوژكانه هیچ سو دیک به م قه برانه ته گه یه نن.

خوژگه له جیاتی ئاوه دانی ته م كوژكانه، قه بره كانیان ئاوه دان ته بوو.

ئەى دانراوى ناو گۆر، وه ئەى مروؤفى بېئاگا

که خراپته ناو گۆر هوه پیت دهوتریت: ئەى نهوهى ئادهم کوا گویت که ببيستی؟ کوا چاوت که ببینی؟ کوا زمانت که زمان درپیشی بکهی؟ مال و دارايه کهت چی به سه رهات؟ تۆ دونیات کۆ کرده وه یان دونیا تۆی کۆ کرده وه؟ تۆ دونیات تهرک کرد یان دونیا تۆی تهرک کرد؟ له خاک دروست بوویت و گهراپته وه بو خاک، به بی گوناھ له دایک بوویت و به باریک گوناھ وه مردی، به لاوازی و بیتوانای و گریانه وه هاتپته دونیا وه به لوتبه رزی و غوروور له دونیا رۆیشتی.

ئای مروؤفی ئازاد و عاقل له بهر خاتر چ کهسی گۆر و سزاکه ی له بیر نه کهیت؟

له بهر دۆستان و هاویرپییانی خراپ و بهد که گۆر که یان له وهی تۆ جیا به و به جیت نه هیلن؟

له بهر خاتر دوورووان و زیناکه ران، سته مکاران و رپاخۆران، نوێژه که ی خوت نه فه وتینیت!؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿٨٥﴾ الواقعة

واته:جا بۆچی کاتی گيانی يه کيکتان گهشته گهروو(٨٣)ئيوهش سه يری شه کهن
چون گيانی ده رته چی(٨٤)وه ئيمه نزيکترين لييه وه له ئيوه، به لام ئيوه فريشته کان
نابینن.

ئهمه مردنه له ناوبهري چيژو خو شيه کان (هادم اللذات)، جيا که ره وه ی
کومه له کان، هه تيو کهری کچان و کوران، پوژی ليکتازان و جيا بوننه وه. پوژی هاوار و
بيدهنگی، پوژی گريانی ته وانهی که ته گرین و پوژی شادی شادي که ران، پوژی سزا و
توله سه ندنه وه، پوژی پاداشت، پوژی حيساب، پوژی سه خترين کاته کان، نه جات
يان توله، پوژی له ت بوونی جگه ره کان، پوژی رزگار بوون يان گيروده بوون، ئای چ
پوژيکه پوژی مردن؟!

که واته تيکووشه، چونکه پرسه که مه ترسي داره و پيگا که دريژه دوژمنه کان زورن و
دوسته کان که من، پوژيک که تو ماری کرده وه کان ئه پيچر يته وه و ته رازوو داده نری و
دهست و پييه کان ته که ونه له رزه، ئای چ هند به دبە خته شه و که سه ی شه پوژه
فه راموش بکات و بيته به نده ی تاره زوو ه کانی، به رده وام بيت له گونا ه کردن و
بيری بچيت که له تاقی کردنه وه دايه و کاتيک بيته وه هوش که درهنگ بووه و
عوزره کان قبول نا کرين و هه له کان (فرسه ته کان) نا گه رينه وه.

داستانی ماسییه بچکوله که

ئه لئین: رۆژتیک ماسییهک ئامۆژگاری به چکه کهی خوئی ئه کرد و ئه یگوت :
 دایکه کهم، ههرگیز له سه رپووی ئاوه که و نزیك که ناری دهریا مه له مه که، چون
 له ویدا بونه وهریک به ناوی ئینسانه وه ههیه، ئه وان به تۆر ماسیه کان راو ده کهن و که
 بردیانه ماله وه زکی ئه درن و خوئی و به هاراتی پیدا ئه کهن و به رۆنی گهرم سووری
 ئه که نه وه یان ئه یکه ن به شیش و له سه ر ئاگر ئه ییرژینن، ماسیه بچکوله که گوئی
 به م ئامۆژگاریانه نه دا و خوئی گه یانده که ناری دهریا ، چهن ساتیک دواي ئه وه خوئی
 له تۆری راوچیه کان بینیه وه، که له ئاوه که دهریان هیئا و له دهریا که جیا بوویه وه
 به ملاو ئه ولادا خوئی فری ئه دا و هه موو ئامۆژگاریه کانی دایکی به راستی و واقعی
 بۆ روون بووه وه، درپینی سکی، خوئی و به هارات، رۆن و سیخ و ئاگر و برژاندن.

به لئین: به سه رهاتی ئینسانیش رپیک به م شیویه یه، پیغه مبه ران و پیاوچاکان
 ئینسانه کان له رووداوه کانی دواي مردن ئاگادار ئه که نه وه که چی ئینسان تۆبه
 ناکات، به ئام ههرکه مردن و رۆشتن بۆ به رزه خ ئه وکات ئه وشتانه ی که پیغه مبه ران
 له دنیا ئاگاداری ئه کردنه وه لئی بۆیان روون ئه بیته وه و دلئیا ئه بنه وه.

هه موو دهستپيكيك كوتاييه كي هه يه و هه ر زياننيك مردنيكي به دواو هيه، دهی كه واته بخويينه وه و دلنيابه له وهی كه نه مریت و له ناو مال و كوشكه وه بو ناو سكي گورت نه بن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَيِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ ﴾ النساء

واته: دلنيابن مردن هه ر پيitan نه گات، نه گه ر له ناو كوشك و قه لاي سه خت و قايميشدا بن.

کۆتایی

وه رگير: پاش سوپاس و ستایشی خودا نه ئيم ....

برای من ، خوشکی خۆم ....

با چیتر کاتی خۆمان به فیرۆ نه دهین و هه ر ئیستا بریار بدهین و خۆمان بو کاتی
مردن ئاماده بکهین و هه ر کاریک باشه بو دواي مردن نه و کارانه بکهین .

با چیتر واز له قسه ی خه لکی بینین و خودا له خۆمان رازی بکهین ، چونکه هه یچ
که سیك نهیتوانیوه هه موو خه لکی رازی بکات تاكو ئیمه بتوانین رازیان بکهین.

به ریزم :

با چیتر خۆمان هه لئه خه لئه تیئین و بگه ریننه وه بو باوه شی ئیسلام و ژیانیکه
دینداریا نه به سه ره رین، باوه رکه ژیانیکه که هه میشه خودا و مردنت له بیربیت زۆر
خۆشته له ژیانیکه که دووربیت له یادی خوداو مردن.

ئەزیزم :

سەیریکی داپیر و باپیرت بکە، سەیریکی دایک و باوکت بکە ! ئیستا تۆزیک بوەستە و واز لە خویندەنە وە بینە و بیر بکە وە.....بیر بکەرە وە لە وە ی پۆژیک لە رۆژان ئەوانیش لەم تەمەنە ی ئیستای تۆدا بوون و ژیا نی ئاسایی خۆیا نیان بەری ئە کرد، بەلام ئیستا لە کوین !؟ رومەتیکی ساف و جوان و هیژیکی وەك و ئیستای تۆیان هەبوو ، کە چی ئیستا چۆن؟ ئیستا پشتیان چە ماوە تە وە و رومەتیان چرچ و لۆچ بوو ، قژ و پرچیان سپی بوو ، وە بیر بکە وە کە ئایا باوک و دایکی (باپیرت، داپیرت) کوان؟ چیان لیھات؟ رۆشتن بۆ کوی؟ ئایا ئەیان توانی نە چن و لە ژیان بیئەنە وە !؟

لیت ئە پرسم ئایا تۆش پیر نابی "ئە گەر خودا تە مەن بدا" !؟

ئایا پۆژیک لە رۆژان تۆش ناگەیتە تە مەنی ئەوان و نابیتە دایک یا باوک دوا ی ئە وە داپیر یا باپیر؟ بیریک لە چەند سالیکی پیش ئیستای خۆت بکە وە (۱۰ ساڵ یا ۱۵ ساڵ یا....) کە مندالیکی جوان و قسە خۆش بویت بەلام ئیستا چی !؟

بزانە کە ژیان و دونیا چاوه‌پێی کەس ناکەن و کاتیش پێدەکات، ئەوێ کە ئەگۆرپێت دەم و چاوه‌کانە و سەرکەوتووترین دەم و جاو ئەوێ کە خۆی بوو مردن ئامادە بکات .

هەندێ جارێش شەیتان بەندەکان فریو ئەدات و پێی ئەلێت : تازە خۆئامادەکردنی چی بوو مردن، تۆ گوناھباری و تازە خودا لەتۆ خۆش نابێ، و تۆ چی و چیت کردووە و لێخۆشبوونی خودا بۆتۆ نیە !

ئەزیزم :

خودا و پیامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) مژدەیان داوە بەو کەسانە کە گوناھبارن و تەوبە ئەکەن کە لێیان خۆش بن، و دەرگای تەوبە کراوەیە و خودای گەورە زۆر دلخۆشە بە گەرانەووە و تەوبە بەندەکە، بۆیە بگەرێتووە و چاکە بکەو ژیانێ ئاسایی خۆت بەرپێکە، ئیسلام و دینداری هیچ پێگەر نیە لەبەردەم ژیانێ ئاسایی تۆو ئەو شتانەش داوات لێ ئەکات لە سوودو قازانجی خۆتە.

بۆیه برای من : واز له له که دارکردنی ئابرووی خه لک بینه خۆت خوشک و دایکت هیه ، وازیینه له دووبه ره کی و شوینی سوننهت بکه وه و وازیینه له شوینکه وتنی شه خس و که سه کان، به شوینکه وتنی کهس دهست خۆشی دونیایت دهست ته که وی و به شوینکه وتنی سوننهت دهستخۆشی ئاخیرهت و سهرفرازی ههردوو دونیایت دهست ته که ویته، به راستی ریگه ی راستی ئیسلامه تی روونه بو که سیك بیه ویته و بخوینیته وه ، خوشکی من وازیینه له خۆرازاننده وه ی ناشه رع ی و برو هه لگرتن و له بهرکردنی جلی ته سک و سفور، مه لئ جار ی زووه خوشکه که م کی ته لئ ته مینیت، مه لئ دل حسابه ، چونکه ته وه ته مری خودایه ، ئاخه پیم نالیی بو جلیکی شه رع ی له بهر ناکه ی؟

ئایا له بهرکردنی جلی شه رع ی ته وه نه قورس و تهسته مه ! بو کی خۆت ته رازیینیته وه!

ئایا تا ئیستا که سیك هاتوه و دهست خۆشیت لیبکا! به لام به له بهرکردنی جلی شه رع ی دهست خۆشی خودا به دهست ته هینی! به راستی ریگه ی راستی ئیسلامه تی روونه بو که سیك بیه ویته و بخوینیته وه.

له کۆتایدا :

داواکارم له خودای گهوره که هیدایهتی من و ئیوهش بدات و بمانخاته سههر رپیگه راسته که ی خۆی و دینداریمان له لا خۆشهویست بکات، و ئه و کاته بمان مرینی که خۆی لیمان رازیه و له بهههشتیشدا له گه ل په یامبهران (عليهم الصلاة و السلام) و هاوه لآن (رضي الله عنهم) و پیاوچا کاندا کۆمان بکاته وه، شه ره فی بینینی خۆیمان پی به خشی و له و که سانه بین که ئاوی که وسهر به دهستی رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ته خۆنه وه.

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن

ئه ندازیار باوکی ئاسیا

(۲۰۱۵ / ۱ / ۳۰)

که لار